

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-155/15

George Karim

v.

Migrationsverket

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammarrätten i Stockholm –
Migrationsöverdomstolen)

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EU) č. 604/2013 — Určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl předložené v některém z členských států státním příslušníkem třetí země —
Článek 18 — Zpětné přijetí žadatele o azyl, jehož žádost je posuzována — Článek 19 —
Zánik příslušnosti — Nepřítomnost na území členských států minimálně po dobu tří měsíců —
Nové určení příslušného členského státu — Článek 27 — Opravný prostředek — Rozsah
soudní kontroly“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. června 2016

1. *Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví — Azylová politika — Kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu — Nařízení č. 604/2013 — Povinnost příslušného členského státu posoudit žádost v případě zpětného přijetí žadatele o mezinárodní ochranu — Meze — Zánik příslušnosti v případě nepřítomnosti na území tohoto členského státu po dobu nejméně tří měsíců — Důsledky*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013, čl. 19 odst. 2)

2. *Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví — Azylová politika — Kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu — Nařízení č. 604/2013 — Odvolání proti rozhodnutí o přemístění žadatele o azyl — Možnost namítat porušení pravidla o zániku příslušnosti členského státu — Soudní přezkum — Rozsah*

(Listina základních práv Evropské unie, článek 4; nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013, bod 19 odůvodnění, čl. 19 odst. 2 a čl. 27 odst. 1)

1. Článek 19 odst. 2 nařízení č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, musí být vykládán v tom smyslu, že se toto ustanovení a zejména jeho druhý pododstavec použije na státního příslušníka třetí země, který podal žádost o azyl v jednom členském státě a poté doložil, že opustil území členských států na dobu nejméně tří měsíců před tím, než podal novou žádost o azyl v jiném členském státě.

Článek 19 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 604/2013 totiž stanoví, že povinnost převzít a povinnost přijmout zpět žadatele o azyl podle čl. 18 odst. 1 tohoto nařízení v zásadě zaniká, pokud členský stát příslušný k posouzení žádosti zjistí poté, co je požádán o přijetí žadatele o azyl zpět, že dotyčná osoba opustila území členských států na dobu nejméně tří měsíců. Článek 19 odst. 2 druhý

pododstavec uvedeného nařízení však upřesňuje, že žádost podaná po takové době nepřítomnosti se považuje za novou žádost, na základě které je zahájeno nové řízení o určení příslušného členského státu. Z toho vyplývá, že v situaci, kdy státní příslušník třetí země podal první žádost o azyl v jednom členském státě a poté opustil území členských států na dobu nejméně tří měsíců před tím, než podal novou žádost o azyl v jiném členském státě, čl. 19 odst. 2 uvedeného nařízení ukládá členskému státu, v němž byla podána nová žádost o azyl, povinnost řádně určit, na základě pravidel stanovených v tomto nařízení, členský stát, který je příslušný k projednání této nové žádosti.

(viz body 15–18, výrok 1)

2. Článek 27 odst. 1 nařízení č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, ve spojení s bodem 19 odůvodnění tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že žadatel o azyl může v rámci odvolání proti rozhodnutí o jeho přemístění namítat, že bylo porušeno pravidlo stanovené v čl. 19 odst. 2 druhého pododstavce tohoto nařízení.

Článek 27 odst. 1 nařízení č. 604/2013 ve spojení s bodem 19 odůvodnění nařízení totiž dává žadateli o azyl právo na účinný opravný prostředek proti rozhodnutí o jeho přemístění, v jehož rámci může být posouzena mj. aplikace tohoto nařízení, a může tedy dojít ke zpochybnění příslušnosti členského státu i bez systémových nedostatků, pokud jde o azylové řízení a podmínky pro přijímání žadatelů o azyl v tomto členském státě, které s sebou nesou riziko nelidského nebo ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie. Úprava v čl. 19 odst. 2 druhém pododstavci tohoto nařízení dále stanoví postup pro určení tohoto členského státu v situaci, kdy dotýčný státní příslušník třetí země po podání první žádosti o azyl opustil území členských států na dobu nejméně tří měsíců před tím, než podal novou žádost o azyl v jiném členském státě. Z tohoto ustanovení totiž vyplývá, že v této situaci musí členský stát, v němž byla podána nová žádost o azyl, řádně určit, který členský stát je příslušný k projednání této nové žádosti. Tento postup, při němž je nově určován stát, je jiným postupem, než který původně provedl členský stát, v němž byla podána první žádost o azyl, a může vést k určení nového členského státu příslušného k posouzení žádosti na základě kritérií stanovených v kapitole III nařízení č. 604/2013.

Soud, kterému bylo předloženo odvolání proti rozhodnutí o přemístění, proto musí mít možnost zabývat se tvrzeními žadatele o azyl, který namítá, že byla porušena úprava obsažená v čl. 19 odst. 2 druhém pododstavci uvedeného nařízení, aby měl jistotu, že napadené rozhodnutí o přemístění bylo přijato po té, co byl podle tohoto nařízení správně určen příslušný členský stát.

(viz body 22–27, výrok 2)